

Arrest

nr. 269 349 van 4 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Samen gelezen met artikel 39/57, § 2, van de Vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 7 juni 2021, is ingediend buiten de wettelijke termijn van tien dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing op 26 april 2021.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506)

In het verzoekschrift argumenteert verzoeker: *“De bestreden beslissing dateert van 26 april 2021, waarna deze beslissing per aangetekend schrijven werd toegestuurd aan het opvangcentrum van Zaventem (1930 Zaventem, Excelsiorlaan 40). Naar aanleiding van zijn volgend (tweede) verzoek tot internationale bescherming, verkreeg verzoeker echter geen volwaardige materiële hulp meer (stuk 3). Verzoeker kon hierdoor geen kennis nemen van de bestreden beslissing. Hierdoor werd deze beslissing ook niet ontvangen door verzoeker. De aangetekende brief werd onbezorgd teruggestuurd naar verweerder (stuk 1). Verzoeker heeft momenteel geen vaste woon- of verblijfplaats in België. De beroepstermijn nam hierdoor geen aanvang. Minstens is er sprake van een situatie van overmacht, aangezien verzoeker geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing.”*

Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk van 23 maart 2021 van Fedasil stelt dat de materiële hulp van verzoeker vanaf dan beperkt wordt tot medische begeleiding. Op 14 april 2021 deed verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog woonstkeuze bij het opvangcentrum van Zaventem en verklaarde hij op dat moment daar te verblijven (verklaring volgend verzoek, vraag 10, huidig adres). Op 26 mei 2021 meldde verzoeker aan het Commissariaat-generaal dat hij zijn gekozen woonplaats overbrengt naar het adres van zijn advocaat, meester Geens.

De Raad kan verzoekers betoog niet als overmacht beschouwen. Het komt aan verzoeker toe om, ofwel een adreswijziging mee te delen aan verweerder, ofwel, indien hij niet langer op dit adres verblijft, zich zo te organiseren dat zijn post hem tijdig wordt overhandigd. Er kan niet worden ingezien waarom verzoeker in de onmogelijkheid was om kennis te nemen van de bestreden beslissing omwille van het gebrek aan *“volwaardige materiële hulp”* sinds 23 maart 2021, zoals beweerd wordt in het verzoekschrift, temeer gezien het voor hem kennelijk wel mogelijk was om zich aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 april 2021, alwaar hij zijn woonstkeuze bij het opvangcentrum van Zaventem deed, en om een advocaat aan te stellen waarbij op 26 mei 2021 woonstkeuze werd gedaan.

Aangezien geen overmacht is aangetoond kan de Raad niet anders dan besluiten dat het voorliggend beroep laattijdig is. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS